

Conditionerende onderzoeken

Verkenning Dijkversterking Helderse Zeewering

Auteur
Romee Huisman

Registratienummer
24.0000939

Datum
16 mei 2024

Versie
1.0

Status
Concept

Afdeling
Afdeling PAO

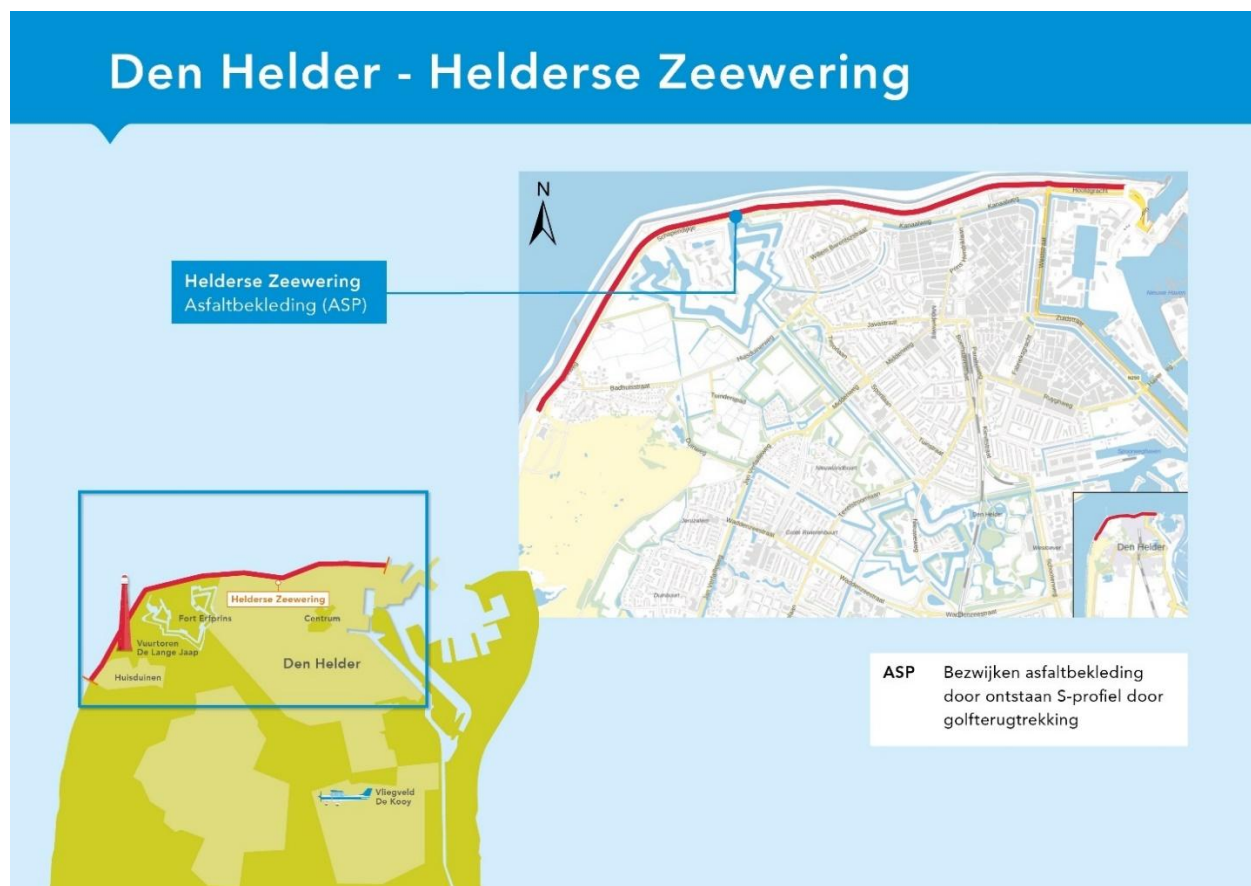
Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Projectgebied	3
1.3	Doelstelling project	5
1.4	Doel van de conditionerende onderzoeken	5
2	Scope conditionerende onderzoeken	6
2.1	Natuuronderzoek	6
2.2	AERIUS-berekening	7
2.3	Landschap en recreatie	8
2.4	Cultuurhistorie en archeologie	10
2.5	Bodem (bodemkwaliteit, verontreiniging grondwater en aardkundige waarden)	12
2.6	Niet waterkerende objecten (NWO'S)	13
2.7	Kabels & leidingen	13
2.8	Ontplobbare oorlogsresten (OO)	14
2.9	Verkeer	14
2.10	Eigendom, beheer en gebruik gronden	16
2.11	Licht, geluid, luchtkwaliteit en trillingen	16
2.12	Vergunningenscan	16

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De circa 5 kilometer lange Helderse Zeewering langs de Noordzee voldoet niet meer aan de norm voor waterveiligheid. Het gaat om een opgave aan de buitenzijde van de dijk tussen Hotel Lands End (in het oosten) en Fort Kijkduin (in het westen). De dijk is afgekeurd op één faalmechanisme: 'bezwijken asfaltbekleding door ontstaan S-profiel door golfterugtrekking (ASP). Aangezien het hier om een primaire kering gaat, de dijk beschermt de inwoners tegen het water uit de zee, is het project opgenomen in het landelijke Hoogwaterbeschermingsprogramma (HWBP).

Figuur 1. Overzichtskartaal dijkversterking Helderse Zeewering

1.2 Projectgebied

De Helderse Zeewering is een harde waterkering langs de Noordzee en Waddenzee. De dijk is circa 5 kilometer waarvan 4,8 kilometer niet meer voldoet aan de norm. In het westelijk deel, ter hoogte van Kaap Hoofd ligt aan de binnenzijde van de dijk Fort Erfrins van defensie en staat de (lokaal) bekende Vuurtoren 'Lange Jaap'. In het oosten ligt de stad Den Helder. De Helderse Zeewering wordt aan de binnenzijde gekenmerkt als groene dijk. De taludbekleding aan de buitenzijde bestaat uit stortsteen, gezette basaltsteen, waterbouw-asfaltbeton en grasbekleding. Op sommige delen van de dijk zijn op de kruin parkeerplekken gecreëerd. Daarnaast zijn op twee locaties boothellingen aanwezig. De dijk grenst aan de getijdegeulen: Schulpengat, Breewijd, Helsdeur en Marsdiep welke onderdeel uitmaken van de Natura 2000-gebieden Noorzeekustzone, Waddenzee en duinen Den Helder-Callantsoog. De dijk is aantrekkelijk voor recreanten, met name fietsers en wandelaars, maar ook de zwemvereniging bij het Marsdiep is typisch voor deze dijk.

Daarnaast is een belangrijk raakvlakproject Het Dijkkwartier. De gemeente Den Helder, Woningstichting Den Helder/Helder Vastgoed BV en Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier doen momenteel onderzoek naar woningbouw aan de dijk. Deze woningen zijn gepland aan de binnenzijde van de dijk en voor een deel boven op de dijk. Het project heeft geen invloed op de versterkingsopgave van de Helderse Zeewering, maar kan mogelijk wel een raakvlak vormen in de uitvoering.

Figuur 2. Overzichtskaart opgave Helderse Zeewering

1.3 Doelstelling project

Een veilige dijk is voor het project de belangrijkste doelstelling. Na de versterking moet deze weer aan de wettelijke norm voldoen. HHNK heeft beleid geformuleerd dat erop gericht is om hierbij zo duurzaam mogelijk te werken. Vanaf de eerste processtappen in de dijkversterking heeft duurzaamheid daarom een prominente rol. Er wordt actief gezocht naar duurzame oplossingen in de Verkenning-, Planuitwerkings-, en Realisatiefase om zo de meeste kansen te creëren op een duurzaam ontwerp en uitvoering. Tot slot is een sobere en doelmatige oplossing een vereiste voor subsidie vanuit het HWBP. De verwachting is dat het project in 2026 in uitvoering gaat.

1.4 Doel van de conditionerende onderzoeken

Conditionerende onderzoeken worden uitgevoerd om de relevante thema's die een relatie hebben met de fysieke omgeving te beschrijven. Dit vormt input voor de effectbeoordeling. Deze rapportage bevat de inventarisatie van de randvoorwaarden en aandachtspunten die vanuit de conditionering worden gesteld aan het ontwerp van de dijkversterking. Primair wordt deze rapportage intern gebruikt door het projectteam om bevindingen te vertalen naar ontwerpuitgangspunten en eventuele klanteisen. Mocht het nodig zijn dan kunnen bevindingen ook in het risicodossier landen.

Ook kan deze rapportage gebruikt worden voor nadere afstemming met vergunningsverleners in zowel de verkenning als de planuitwerkingsfase.

Er zijn een aantal stappen die gehanteerd worden bij de conditionerende onderzoeken:

1. Allereerst worden de gegevens geïnventariseerd onafhankelijk van het type maatregel voor de dijkversterking;
2. Zodra de kansrijke alternatieven inzichtelijk zijn wordt getoetst of er obstakels of probleemgebieden zijn die van invloed kunnen zijn;
3. Na zeef 1 wordt gekeken of de conditionerende onderzoeken nog voldoen aan de doelstellingen van zeef 2.

De onderzoeken richten zich op de gehele Helderse Zeewering. Er is met name gekeken naar de objecten aan de buitenzijde van de dijk, aangezien daar de maatregel ook is voorzien. Het onderzoeksgebied is aangegeven met de rode lijn in figuur 2.

Verder zijn de verschillende onderdelen in deze rapportage afgestemd met diverse (interne) specialisten. Na hun input is de rapportage tot stand gekomen. De 90% versie is langs alle specialisten gegaan, daarna is de input verwerkt tot een definitieve versie. Ook heeft er afstemming plaatsgevonden met de gemeente Den Helder over met name de waarden van het gebied.

2 Scope conditionerende onderzoeken

2.1 Natuuronderzoek

Gezien de ligging van de drie Natura 2000-gebieden duinen Den Helder-Callantsoog, Noordzeekustzone en Waddenzee die langs de Helderse Zeewering liggen is het wettelijk verplicht om inzichtelijk te maken of er significante effecten op beschermde natuurgebieden en beschermde soorten zijn. Ook is het zuidwesten van het projectgebied onderdeel van twee NNN-gebieden: "Huisduinerpolder" en "Grafelijkheidsduinen & Donkere duinen". Daarom is er een natuuronderzoek uitgevoerd door Adviesbureau E.C.O. Logisch B.V. (23.0877100).

Figuur 3. Natura 2000-gebieden (bron: Natura 2000 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit)

Figuur 4. NNN-gebieden. Groen zijn de gerealiseerde gebieden en rood is als NNN aangewezen, maar nog niet ingericht. (Bron:geoapps.noord-holland.nl)

Het terrein nabij "Lands End" betreft een open gebied met zand en grasvegetatie. Op dit terrein kunnen standplaatsen van het glad biggenkruid niet worden uitgesloten voor te komen. Naar verwachting zal de dijkversterkingsopgave geen direct raakvlak hebben met het glad biggenkruid, omdat de opgave wat verder richting het zuiden start. Daarnaast biedt het dijktralud rustplaatsen voor de gewone zeehond en de grijze zeehond. De werkzaamheden kunnen een verstorend effect hebben op deze soorten.

Het dijklichaam vormt een doorlopend lijnvormig element en kan door vleermuizen als vliegroute worden gebruikt. De dijk kan daarnaast onderdeel uitmaken van een migratieroute van de ruige dwergvleermuis. De geplande werkzaamheden zullen geen negatief effect hebben op vliegroutes en migratieroutes van vleermuizen. Wel dient nachtelijke verlichting te worden voorkomen. De bebouwing nabij het projectgebied biedt potentiële nestlocaties voor de gierzwaluw en de huismus. In het projectgebied kunnen algemene vogels broeden. Tijdens werkzaamheden in het broedseizoen kunnen mogelijk nestlocaties van vogels worden verstoord. In het projectgebied kunnen algemene soorten voorkomen. Door het ontbreken van habitat worden er in het projectgebied geen andere beschermde soorten verwacht voor te komen.

Er worden geen directe en indirecte negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden verwacht. Hiertoe is er geen vergunning inzake gebiedsbescherming noodzakelijk. Wel is de **AERIUS-berekening (corsa)** en dus stikstofuitstoot een belangrijk aandachtspunt, ook in relatie tot de vergunning. Er vinden geen kapwerkzaamheden plaats. De bepalingen ten aanzien van houtopstanden uit de Wet natuurbescherming zijn dan ook niet van toepassing.

Aanbevelingen voor de realisatiefase

Tijdens werkzaamheden in het broedseizoen van vogels (globaal maart-augustus) kunnen mogelijk broedgevallen van vogels worden verstoord en of vernietigd. De vermelde periode is niet leidend, elk broedgeval is beschermd. Ook broedgevallen buiten deze periode mogen niet verstoord worden. Indien werkzaamheden tijdens het broedseizoen plaats moeten vinden dient door de betrokken ecooloog worden bepaald of het noodzakelijk is een aanvullende inspectie op broedvogels uit te voeren. De werkzaamheden dienen zo veel als mogelijk, in één richting te worden uitgevoerd waardoor aanwezige fauna voor de werkzaamheden uit kunnen vluchten. Het doden van algemene soorten dient te worden voorkomen.

2.2 AERIUS-berekening

Ten behoeve van zeef 1 is voor de 9 oplossingsrichtingen een aeriusberekeningen opgesteld. Per bouwsteen is de benodigde materialen, inzet van materieel en verkeersbewegingen bepaald. Daarnaast zijn per bouwsteen specifieke activiteiten opgenomen die benodigd zijn voor de voorbereidings- en uitvoeringsfase. De gegevens zijn verwerkt conform de daarvoor geldende kaders en zijn verwerkt in een notitie met bijlagen. **(zie hiervoor corsanummer XXXX)**

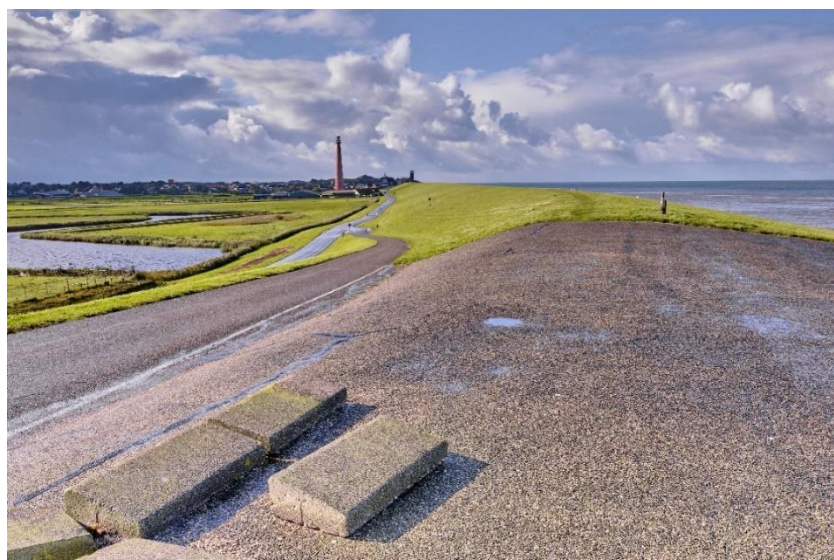
2.3 Landschap en recreatie

De gemeente Den Helder ligt aan drie kanten omgeven door de zee, namelijk de Noordzee, het Marsdiep en de Waddenzee. De Helderse Zeewering maakt een scheiding tussen Den Helder als stad en de Noordzee en de Waddenzee. Eenmaal op de dijk is het uitzicht eindeloos, imposant en altijd weer anders. De dijk beschermt Den Helder en het achterland al eeuwenlang tegen overstromingen.

Figuur 5. Luchtfoto gemaakt door Pieter de Vries van de Helderse Zeewering.

De polders, kwelders en het open landschap van de duinen zijn karakteristiek voor Den Helder. Aan de buitenzijde ligt het kenmerkende Marsdiep en de Waddenzee. Bijzonder bij de Helderse Zeewering is ook de diepe geul ter hoogte van Kaap Hoofd met aan de andere kant het Rijksmonument Fort Erfprins, maar ook de vuurtoren Lange Jaap. Verder kenmerkt de binnenzijde van de Helderse Zeewering zicht met open polders en verderop richting de stad meer bebouwing. Belangrijke dorpskernen zijn Huisduinen en Julianadorp. Nu wordt Den Helder ook wel eens gezien als de poort naar het Waddengebied. Vroeger maakte Den Helder zelf onderdeel uit van een lange reeks Waddeneilanden die begon bij Camperduin, destijds had men het eiland Huisduinen. Door het later maken van dijken ligt het eilandverleden van Den Helder achter ons. De dynamiek van de natuur kenmerkt de geschiedenis van het eiland Huisduinen. Nog steeds bepalen de Noordzee met zijn duinen en stranden, het snelstromend Marsdiep en de unieke natuur van de Waddenzee samen de natuurlijke omgeving (2023, MOOI Noord-Holland i.s.m. SCHOUT rv&b en gemeente Den Helder, p30. *Gebiedsbiografie Omgevingsvisie Den Helder*).

Figuur 6. Foto op de dijk door Harry Schuitemaker.

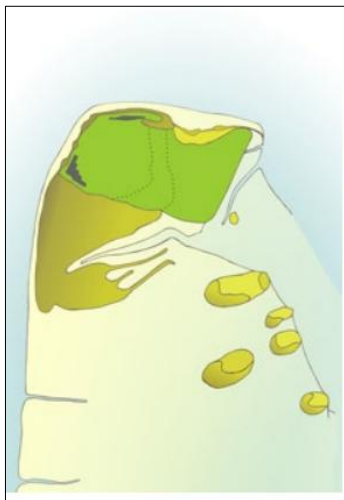
De Helderse Zeewering wordt veel gebruikt door recreanten, met name fietsers en wandelaars, maar ook de zwemvereniging bij het Marsdiep is typisch voor deze dijk. De Helderse Zeewering is echt een element dat 'leeft' in de omgeving. Prominent voor deze dijk is ook de vuurtoren die achter de dijk staat en ook wel bekend staat als de Lange Jaap. Voor dit project is geen Ruimtelijk Kwaliteitskader opgesteld, aangezien de opgave zich echt concentreert aan de buitenzijde beneden aan de dijk langs de Noordzee, het betreft alleen een bekledingsopgave. Daarnaast heeft de gemeente Den Helder al een uitgebreide [omgevingsvisie](#) vastgesteld die als input gebruikt kan worden voor de versterkingsopgave. In de Omgevingsvisie van de gemeente Den Helder zijn dan ook kansen benoemd op het gebied van recreatie en toerisme, de verbinding van land en zee en het multifunctionele gebruik van de dijk, zoals het project Dijkkwartier of het stimuleren van biodiversiteit. De werkzaamheden van de dijkversterking vormen geen belemmering voor de Omgevingsvisie van de gemeente Den Helder.

Figuur 7. Impressie van recreatie op de dijk. Foto's gemaakt door Harry Schuitemaker.

2.4 Cultuurhistorie en archeologie

Als we helemaal teruggaan in de tijd was Huisduinen een eiland. In de veertiende en vijftiende eeuw zorgden stormvloed en ervoor dat het eiland zodanig versmalde dat men een dijk aanleg noodzakelijk vond. Tussen de Noord- en de Zuidduinen moesten de dijken het tussenliggende gebied ('t Tuselant) beschermen. Tussen de diverse polders waren er dus meerdere dijken die de zee moesten tegenhouden.

Figuur 8. 1600, Eiland Huisduinen met de oudste polders en diverse nollen. (Gebiedsbiografie Omgevingsvisie Den Helder).

Figuur 9. 1800, Versteving Helderse Zeewering en verbeterde haven Nieuwediep door aanleg leidam. (Gebiedsbiografie Omgevingsvisie Den Helder).

Pas later ontstond de 'grote dijk' de Helderse Zeewering, zie ook figuur 9. Dit kwam omdat naast de stormvloed die schade aanrichtten ook het Marsdiep problemen veroorzaakten. Het Marsdiep schuurde steeds verder richting het zuiden waardoor de Noordduinen wegspoelden. Toen werd de voorloper van de Helderse Zeewering opgeworpen. Ondanks de dijk bleven de moeilijkheden van de storm en zee ontstaan. In 1660 werd een diepte van 34 meter uitgeschuurd tot dicht onder de toenmalige Helderse Zeewering. Destijds besloot men de dijken van zand en klei en soms bekleed met graszoden en wier, te verstevigen met paalwerk. Maar wat bleek, het paalwerk werd vernietigd door paalworm waardoor halverwege de achttiende eeuw over gegaan is op bekleding met steen. Sinds 1750 ligt de dijk op deze locatie. Sindsdien zijn er nog zeer veel versterkingen geweest, zo zijn er basaltzuilen gestort, volgden een kade, keermuur en pantsermuur. Ook werd de dijk verbreed en vonden er bestortingen met keileem plaats (2023, MOOI Noord-Holland i.s.m. SCHOUT rv&b en gemeente Den Helder, p37. Gebiedsbiografie Omgevingsvisie Den Helder).

Figuur 10. 1850, Stelling van Den Helder, Noordhollandsch Kanaal en Polder Het Koe gras. (Gebiedsbiografie Omgevingsvisie Den Helder).

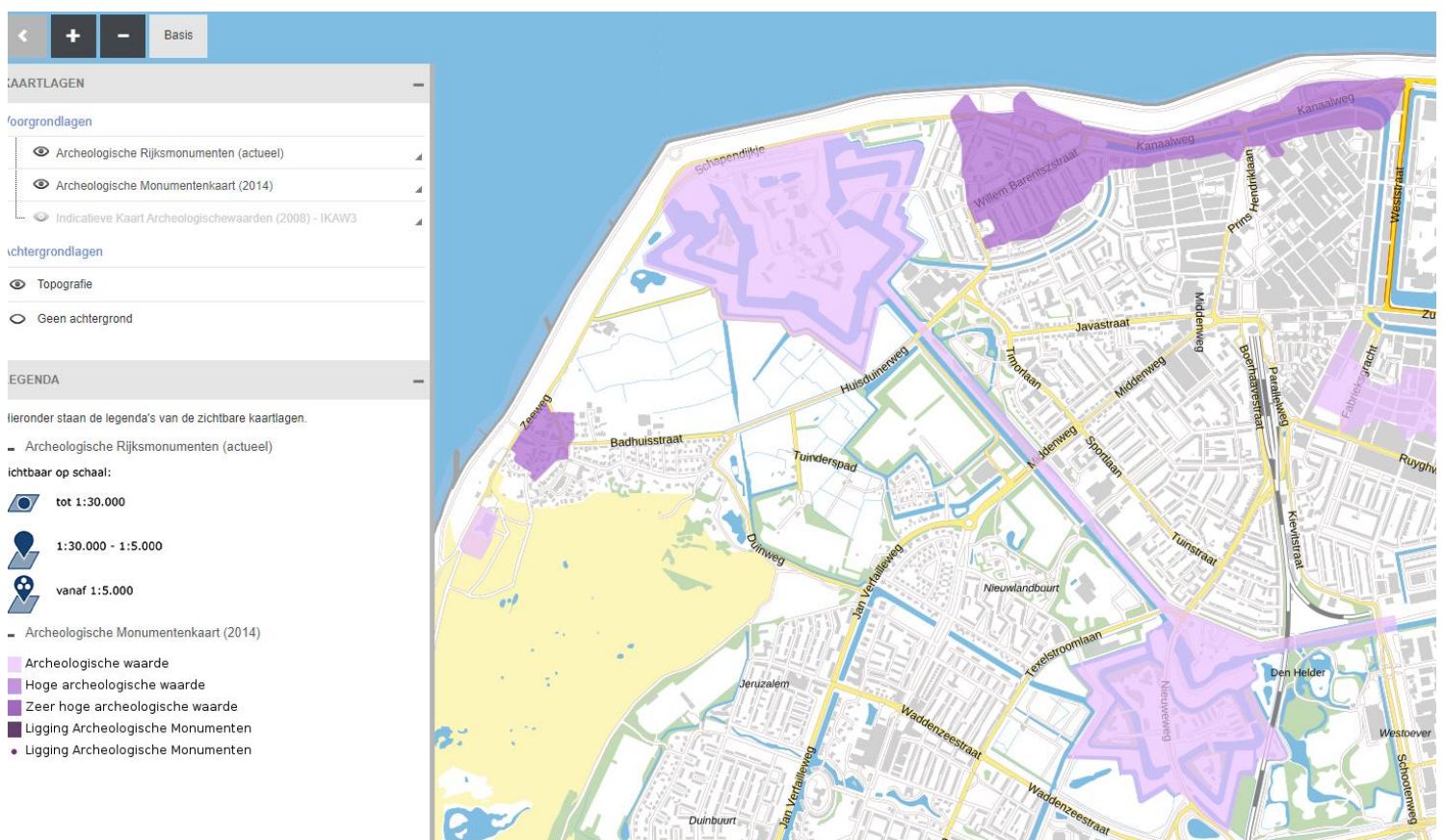

Figuur 11. 2020, Ophoging Helderse Zeewering, verdere verstedelijking en realisatie Nieuwe Haven. (Gebiedsbiografie Omgevingsvisie Den Helder).

Met een aanzienlijke verhoging en verbreding van de dijk begin jaren zeventig kwam Den Helder definitief achter de dijk te liggen wat de beleving anders heeft gemaakt. Toen is de dijk ook in het kader van de Deltawet verhoogd en met asfalt bekleed tot de dijk die deze nu is. Delen van de 'oude' dijk liggen nog onder de huidige dijk. Voor de dijkversterking rond 1970 kende de dijk een flauwe helling met toegang tot de zee. Destijds kon men eenvoudig bootjes op de helling leggen of naar het zwembad in het Marsdiep gaan. Alle bebouwing die nog op de dijk stond, voornamelijk militair en kust gerelateerde installaties, zoals kustbatterijen werden gesloopt of kwamen onder de ophoging te liggen. Een tweetal botenhellingen zijn nog overgebleven, deze vormen een raakvlak met de dijkversterking, maar zijn niet essentieel voor de keuze voor het voorkeursalternatief (VKA). Indien nodig wordt hier in de verkenningsfase het gesprek over gevoerd met de gemeente Den Helder.

Verder is de dijk geen monument, maar Fort Kijkduin en Fort Erfprins maken wel onderdeel uit van de Stelling van Den Helder. Fort Erfprins is zelfs het grootste fort van Nederland. Op dit moment wordt het fort gebruikt als opleidingscentrum voor de marine en is het fort op afspraak te bezoeken. Ook het kerkje in Huisduinen is een provinciaal monument.

Voor Fort Erfprins geldt ook dat deze een hoge archeologische waarde heeft. Op dit moment is geen aanvullend bureauonderzoek nodig, omdat de informatie al beschikbaar is. De archeologische waarde kaart (IKA) is ook beschouwd, maar daar zijn geen gebieden gezien rondom het gebied waar een hoge trefkans is (zie ook hieronder). Dit aspect heeft dus geen direct invloed op de keuze voor het VKA. Daarnaast zal de maatregelen aan de buitenzijde en beneden aan de dijk zijn, wat maakt dat de archeologische verwachtingen minimaal zijn, omdat er ook al eerder een versterking is uitgevoerd.

Figuur 12. Archeologie Nederland - AMK en IKAW (Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed)

2.5 Bodem (bodemkwaliteit, verontreiniging grondwater en aardkundige waarden)

Het conditionerend onderzoek voor bodem bestaat alleen uit de quickscan die gedaan is ten behoeve van deze rapportage. Deze is uitgevoerd op basis van huidige inzichten in de mogelijke ontwerp oplossingen. Deze oplossingen concentreren zich allemaal aan de buitenzijde en beneden aan de dijk, het betreft alleen een aanpassing in de bekleding. Hierbij kan gedacht worden aan het aanpassen van het zetsteen of de asfaltbekleding.

Voor de keuze van het VKA kan worden volstaan met alleen een bureauonderzoek, maar om een beter beeld te krijgen van de ontwerp kosten en de herbruikbaarheid van het materiaal is aan te bevelen om aanvullend onderzoek te doen in de planuitwerkingsfase. Aanbevolen wordt om in de planuitwerkingsfase diverse (constructie)boringen uit te voeren, zodat meer inzicht verkregen wordt in de samenstelling van de asfaltverharding, de ondergrond en de kwaliteit daarvan. Zaken waar rekening mee gehouden dient te worden zijn TAG (teerhoudend asfalt granulaat), puin (asbest) en teerresten in de slijtlagen. Ervaring leert namelijk dat er vroeger gebruik werd gemaakt van vrijgekomen sloopmateriaal en puin uit de omgeving om de dijk te versterken. Ook kan de vlijlaag van het stortsteen verontreinigd zijn. Het kan dus zijn dat deze niet meer herbruikbaar zijn en afgevoerd dienen te worden.

Er wordt gedurende de planuitwerkingsfase alleen milieu hygiënisch onderzoek uitgevoerd op het materiaal onder de aanwezige asfaltbekleding (mocht dit noodzakelijk zijn voor het voorkeursalternatief). Dit kan nodig zijn om tijdens de realisatiefase dit materiaal af te zetten of te hergebruiken. Verdere grondroering vindt vooralsnog niet plaats.

Waterhuishouding heeft verder geen raakvlak met de dijkversterkingsopgave, omdat de opgave zich concentreert aan de buitenzijde aan de dijk langs de Noordzee. Peilgebieden hebben daar geen invloed op en zijn ook niet onderscheidend voor de effectbeoordeling. Dit geldt ook voor de aardkundige waarden, het gebied is namelijk niet aangewezen als Bijzonder Provinciaal Landschap (BPL).

Bevoegde gezagen

Ten aanzien van de waterbodem zijn er meerdere bevoegde gezagen enerzijds het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) binnendijs en anderzijds Rijkswaterstaat (buitendijs) voor de Noordzee. Op de dijk is de gemeente Den Helder bevoegd gezag (behoudens enkele uitzonderingen). Voor de Helderse Zeewering is Rijkswaterstaat het belangrijkste bevoegde gezag, omdat de opgave zich aan de buitenzijde concentreert. De Waterwet is nu de Omgevingswet en het Besluit bodemkwaliteit is nu deels opgegaan in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Op basis van het VKA wordt de exacte verdeling van gezagen bepaald.

2.6 Niet waterkerende objecten (NWO'S)

Over het dijktracé verspreid staan meerdere NWO's. Het gaat bijvoorbeeld om bankjes, prullenbakken en dijktrappen. Al deze objecten hebben hun eigen functie, maar kunnen ook invloed hebben op de veiligheid van de dijk. In een aparte rapportage wordt bekeken of de NWO's invloed hebben op de waterveiligheid. Voor de effectbeoordeling zijn de NWO's niet onderscheidend. Het raakvlak tussen de oplossingsrichtingen en de NWO's is minimaal. Het enige raakvlak is de aanwezige botenhelling/vlettenhelling op de dijk, dit zijn er twee waarvan er nog één gebruikt wordt. Hier wordt rekening mee gehouden bij het beoordelingsproces. De vergunning wordt door de gemeente Den Helder verleend. Tijdens het stormseizoen mag de vlettenhelling niet gebruikt worden, de vlettenhelling wordt van 1 april- 1 november gebruikt, door circa 15 'actieve' gebruikers. Zie ook de afbeelding hieronder voor een impressie.

Figuur 13. Situatie vlettenhelling/botenhelling Helderse Zeewering

2.7 Kabels & leidingen

Bij het ontwerpen van een dijkversterkingsopgave is het belangrijk zicht te krijgen op de aanwezige kabels en leidingen. Het gaat daarbij om de aantallen, de afmetingen, het materiaal, aanwezige afsluiters, de beheerder en bij leidingen het medium dat vervoerd wordt.

In de verkenningsfase is een inventarisatie gedaan middels een KLIC-melding. Daarnaast zijn er ook diverse gesprekken met de netbeheerders gevoerd, zodat ook inzichtelijk is welke toekomstige plannen er nog meer zijn. Een totaal overzicht van de raakvlakken is te vinden via corsa: 24.0315453. De geïnventariseerde kabels en leidingen hebben geen effect op de beoordeling om te komen tot een VKA.

Er zijn een aantal kabels en leidingen die aan land komen bij de Helderse Zeewering, maar deze hebben geen raakvlak met de dijkversterkingsopgave (zie ook bijlage 1). Aangezien we naar

verwachting voor de werkzaamheden niet heel diep de grond in hoeven te gaan. Wel is er nog een zinker die door de dijk heen loopt, maar niet op de KLIC-melding vermeld staat. Dit is een waterstandshuisje van Rijkswaterstaat.

2.8 Ontplofbare oorlogsresten (OO)

Door de Tweede Wereldoorlog zijn er in ons land niet tot ontploffing gekomen explosieven en munitie achtergebleven. Den Helder is als plaats zwaar getroffen destijds. De gemeente Den Helder heeft een NGE-risicokaart (bijlage 2) opgesteld, zodat inzichtelijk is waar de risicogebieden zitten. Op basis van deze kaart kan geconcludeerd worden dat er afwerpmunitie rondom het projectgebied ligt, maar ook handgranaten en geschutmunitie. Gezien de dijk alleen in de jaren 70 is aangelegd wordt hier geen risico voorzien. De dijk is al eerder aangepast na de oorlog en we gaan niet dieper de grond in met de werkzaamheden.

2.9 Verkeer

Belangrijke weginfrastructuur is in beeld gebracht middels GeoWeb, beschikbare BRT (Basisregistratie Topografie) en PDOK (Publieke Dienstverlening Op de Kaart).

Er zijn binnen Nederland vier type wegbeheerders te onderscheiden:

- Rijkswaterstaat (RWS) voor de rijkswegen;
- De provincie voor de provinciale wegen;
- De gemeentes voor de lokale wegen;
- De waterschappen voor de wegen die met name op dijken liggen.

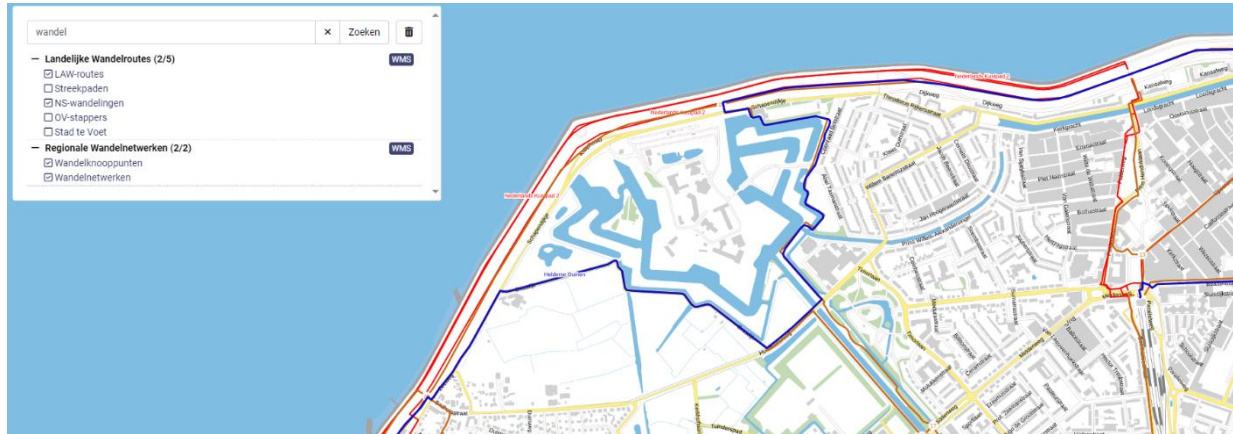
Voor de Helderse Zeewering geldt dat alle wegen die op de dijk liggen in 1995 overgedragen zijn aan de gemeente Den Helder. Dat wil dan ook zeggen dat de wegen over de dijk in eigendom zijn van de gemeente Den Helder. Wel maakt het waterschap (HHNK) nog gebruik van de wegen voor het beheer- en onderhoud aan de dijk. Ook is de dijk een vluchtroute voor calamiteiten van de TESO (de exploitant van de veerdienst tussen Den Helder en Texel).

Verder wordt de Noordzee uiteraard gebruikt door de recreatie- en beroepsvaart. Het deel voor de kust van de Helderse Zeewering wordt dan ook aangemerkt als officieel vaarweg. Zie hieronder ook een overzicht van de wegen- en vaarwegen.

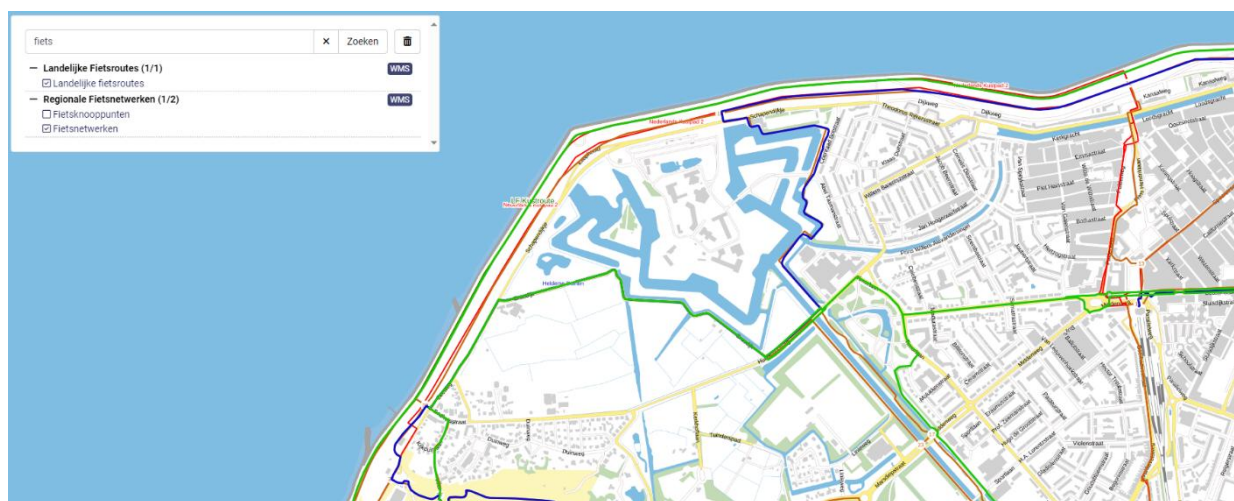
Figuur 14. Overzicht van wegen- en vaarwegen in blauw aangegeven (PDOK).

Over de dijk aan zowel de binnen- als aan de buitenzijde lopen een aantal wandelroutes, zoals de NS-wandelingen, het wandelnetwerk en ook het wandelknooppunten netwerk. Een overzicht van de diverse wandelroutes in op onderstaande afbeelding te zien.

Figuur 15. Overzicht diverse wandelroutes (PDOK).

Daarnaast wordt er ook over de dijk heen gefietst, er zijn geen fietsknooppunten op de dijk, maar het landelijke netwerk gaat wel over de dijk heen. Zie ook onderstaande afbeelding.

Figuur 16. Overzicht diverse fietsroutes (PDOK).

Voor alle oplossingsrichtingen geldt dat deze zich allemaal beneden aan de dijk concentreren. Dat wil zeggen dat de ontwerpen onder het bestaande fietspad zijn gedimensioneerd. Mogelijk zou het in de planuitwerkingsfase zo kunnen zijn dat ontwerpen hoger opgetrokken worden, dan zou de oplossing eventueel van invloed kunnen staan op het bestaande fiets- en wandelpad. Voor de afweging van de mogelijke oplossingsrichtingen naar de kansrijke alternatieven wordt met name gekeken welke invloed de keuze heeft op het verkeer op en rondom de dijk. Net als dat gekeken wordt naar de bereikbaarheid, denk hierbij ook al aan de uitvoeringswijze die wellicht kan verschillen tussen de diverse oplossingsrichtingen. Verwachting is dat ook een groot deel per schip aangevoerd kan worden.

2.10 Eigendom, beheer en gebruik gronden

De hele Helderse Zeewering is als primaire kering in eigendom van HHNK. Aan de binnenzijde van de dijk zijn een aantal stukken grond van de gemeente Den Helder, maar omdat er alleen een opgave aan de buitenzijde is heeft dit weinig tot geen raakvlak. Daarnaast is Fort Erfprins in eigendom van de Staat. Verder is de Noordzee in eigendom van de Staat (RWS). De Staat is hier voor ook bevoegd gezag. Een klein deel naast Fort Erfprins aan de binnenzijde van de dijk wordt beheerd door Landschap Noord-Holland. Het raakvlak hier zal minimaal zijn, aangezien ook deze grond aan de binnenzijde zit. Op een tweetal plekken is mogelijk wel een raakvlak met een huurovereenkomst, een voor een standplaats van een snackwagen ter hoogte van Kaap Hoofd en het gebruiken van de vooroever als zwemplaats/kleedgelegenheid. Wanneer meer duidelijk is over het VKA kan gekeken worden wat het raakvlak voor deze huurders is met betrekking tot de versterking. Indien nodig wordt persoonlijk contact gezocht.

2.11 Licht, geluid, luchtkwaliteit en trillingen

De effecten van de dijkversterking op licht, geluid, luchtkwaliteit en trillingen tijdens de uitvoering worden o.a. in de m.e.r.-beoordeling beschreven. Bij een dijkversterking wordt er in ieder geval vanuit gegaan dat de effecten tijdelijk van aard zijn en niet permanent. Werkzaamheden waaraan gedacht kan worden zijn het opbreken van asfaltverharding, het aanbrengen van asfalt, het aanbrengen van een nieuw teenschot, het ontgraven van zand en het aanbrengen van gietasfalt of breuksteen. De uitvoeringsmethode wordt specifiek beschreven wanneer het VKA bekend is.

Input voor dit onderdeel staat ook beschreven in de aerius-berekening die al vooruitlopend op het voorkeursalternatief is uitgevoerd. Zie ook hoofdstuk 2.2.

2.12 Vergunningenscan

Hieronder wordt kort aangegeven aan welke vergunningen er in ieder geval gedacht moet worden voor dit project. Welke vergunningen exact nodig zijn volgt in een later stadium. De wijze van uitvoeringen en het ontwerp zijn mede bepalend voor de benodigde vergunningen.

Vergunningen	Bevoegde gezag	Proceduredtijd
Projectbesluit	Het dagelijks bestuur van het waterschap kan alleen een projectbesluit vaststellen voor het beheer van watersystemen en het waterketenbeheer. Dit regelt artikel 5.44 van de Omgevingswet. Het gaat over aan het waterschap toegedeelde taken.	Coördinatieregeling: 6 maanden behandeltermijn + 6 weken beroepstermijn. Daarnaast behoeft het projectbesluit goedkeuring van Gedeputeerde Staten (GS).
Milieueffectrapportage of m.e.r.-beoordeling	Voor dit project wordt uitgegaan van een m.e.r.-beoordeling. Doel hiervan is om het milieubelang volwaardig te laten meewegen bij de vaststelling van plannen en besluiten over initiatieven en activiteiten die uiteindelijk kunnen leiden tot belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. Voor de m.e.r.-beoordeling is Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland bevoegd gezag, net zoals bij het Projectbesluit.	Maakt onderdeel uit van de procedure van het Projectbesluit.

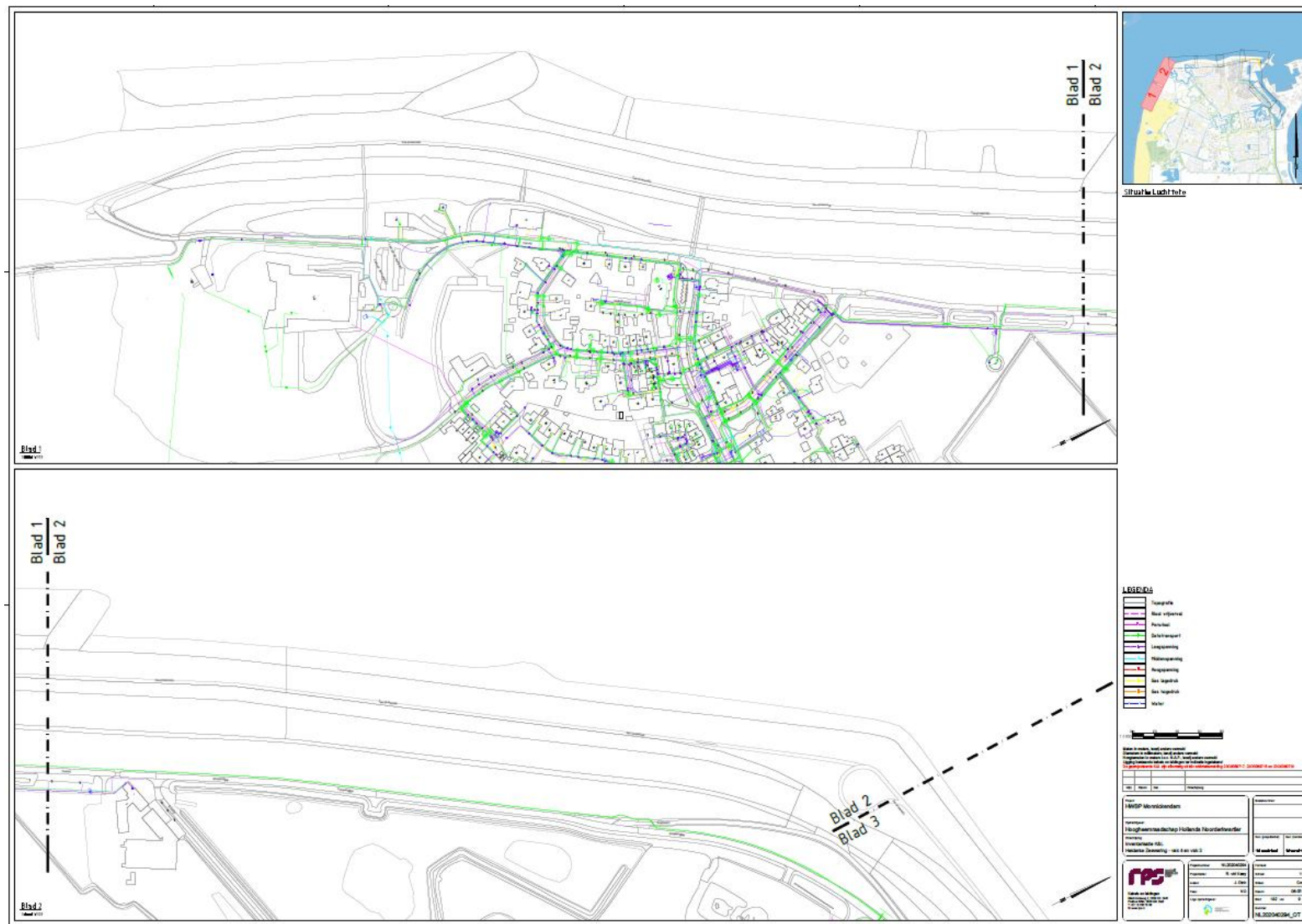
Daarnaast dient rekening gehouden te worden met een Omgevingsvergunning met het oog op de volgende activiteiten: N2000-activiteit, flora- en fauna activiteit. Voorts moet rekening worden

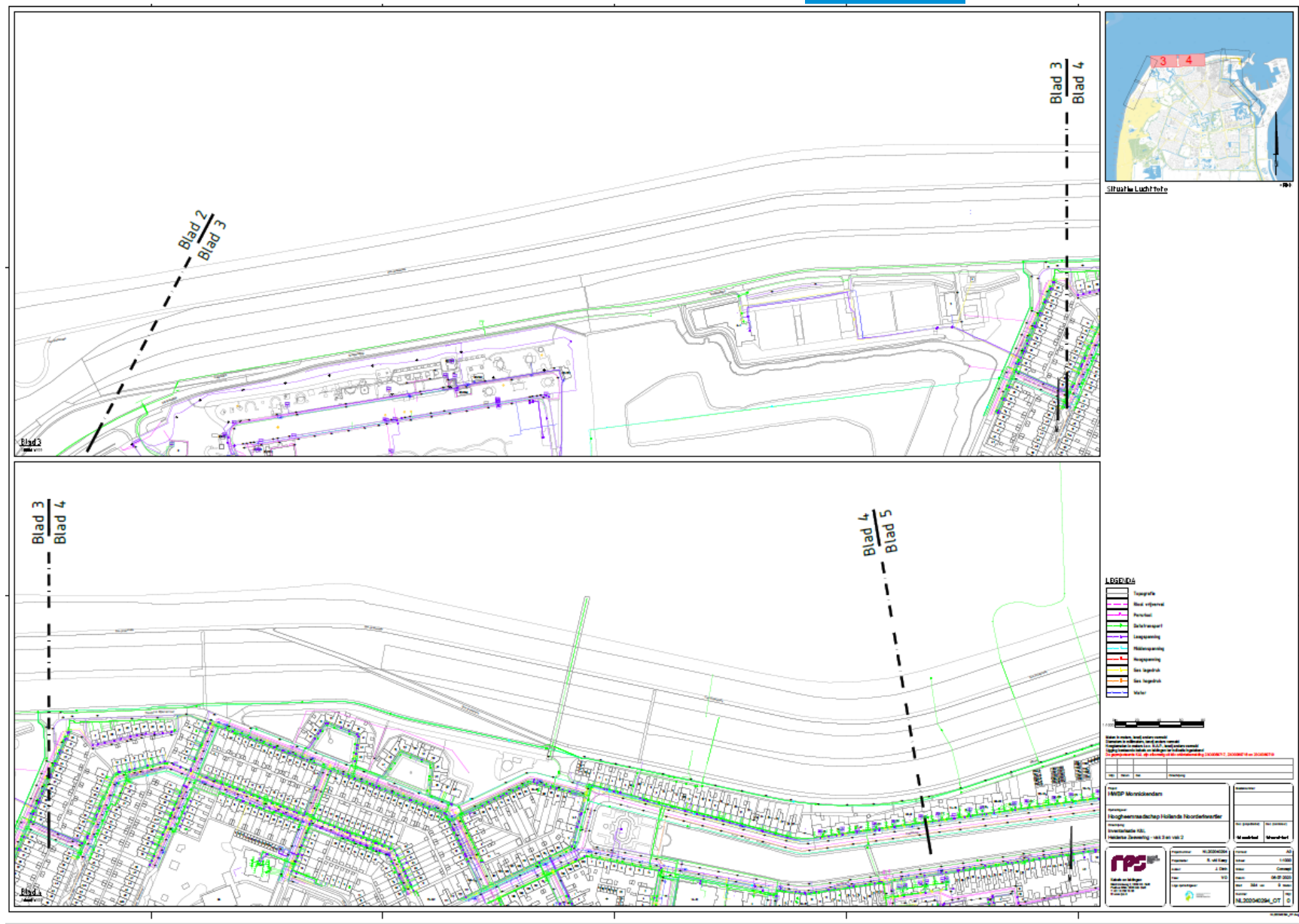
gehouden met Natuurnetwerk Nederland (NNN), maar ook eventueel een verkeerbesluit, melding bodemactiviteit, regels betreffende geluidshinder in het Omgevingsplan van de gemeente of een ontheffing (BPR) bij Rijkswaterstaat in verband met het aanvoeren van materiaal over zee. Deze vergunningen, ontheffingen en meldingen worden in de planuitwerkingsfase nader beschouwd. Dan volgt ook een specifiek overzicht van de benodigde vergunningen.

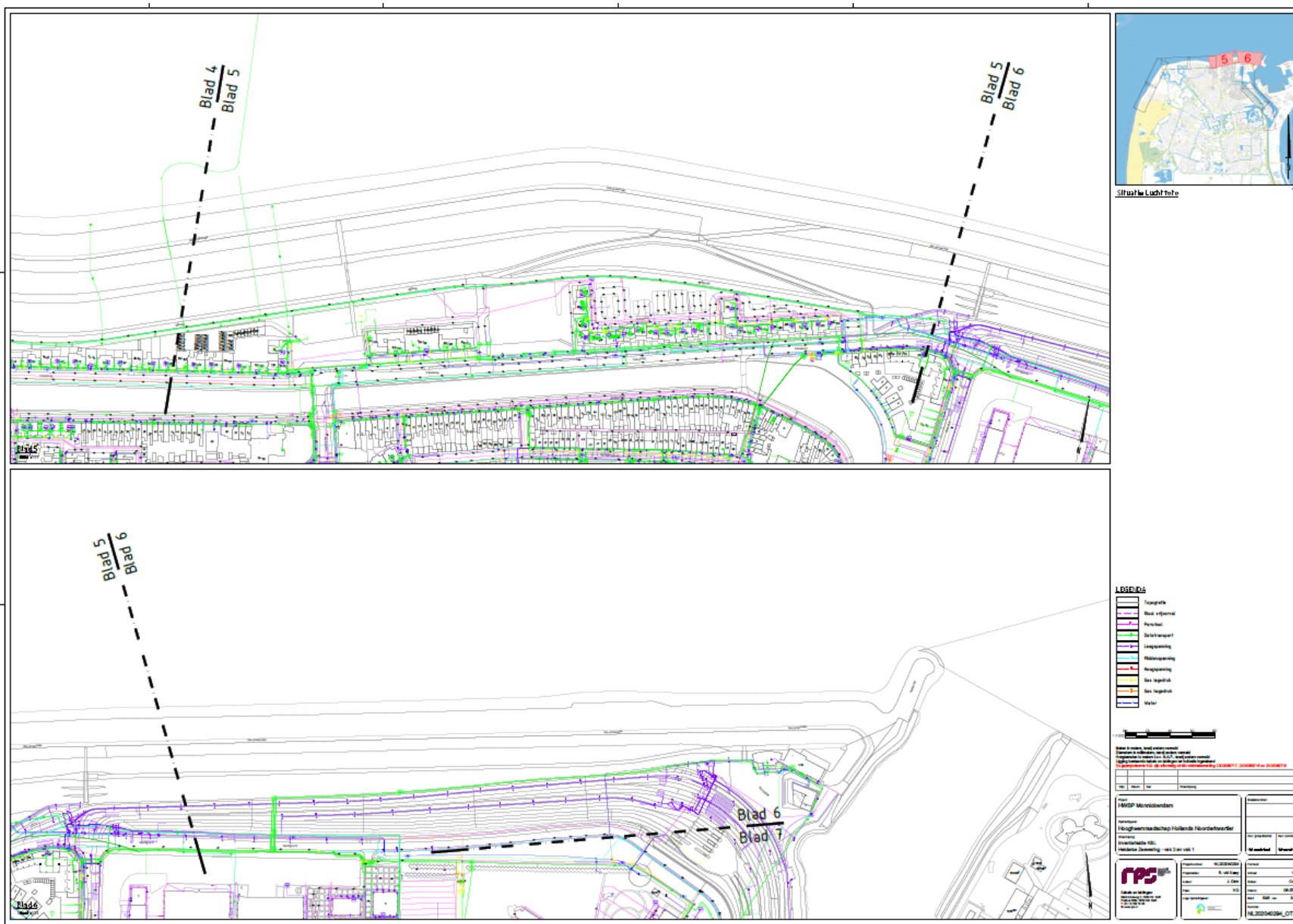
Vervolgstappen Verkenningsfase

In de verkenningsfase worden vooroverleggen met de mogelijke bevoegde gezagen gevoerd om nader inzicht te krijgen in de te doorlopen vergunningen en procedures. Belangrijke bevoegde gezagen voor dit project zijn de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat.

Bijlage 1. Inventarisatie Kabels & Leidingen (24.0315453)

Bijlage 2. NGE-risicokaart gemeente Den Helder

